

Nr 135.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350); given Stockholms slott den 5 mars 1943.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag
till
Lag
om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 30 april 1942 (nr 223) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

¹ Senaste lydelse av 5 § se SFS 1940:613.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari
1943.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika avseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:t enahanda befogenhet efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 30 april 1942 (nr 223), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1943. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöll 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordningen den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning, vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, ha vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614) och den 9 maj 1941 (nr 244).

I gemensam skrivelse den 4 februari 1943 ha *fullmäktige i riksbanken och styrelsen för valutakontoret* uttalat, att nu rådande förhållanden nödvändiggjorde fortsatt giltighet av ifrågavarande lagstiftning. På grund härav hemställdes, att valutalagen måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis under ytterligare ett år eller alltså till utgången av juni 1944.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha, efter remiss, den 11 februari 1943 yttrat sig i ärendet och därvid förklarat sig icke ha något att erinra mot bifall till förevarande framställning.

Bank- och fondinspektionen har i utlåtande i ämnet den 15 februari 1943 tillstyrkt bifall till framställningen.

I enlighet med bankofullmäktiges och valutakontorets framställning förordar jag, att valutalagen förlänas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

*Departements-
chefen.*

Departementschefen hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över upp-
rättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutlagen den 22 juni 1939*
(nr 350), av den lydelse bilaga¹ vid detta protokoll utvisar, måtte för det i
§ 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av
protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan
bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Mats Lemne.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har
här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 5 mars 1943.

Närvarande:

justitieråden ALSÉN,
LIND,
regeringsrådet EKLUND,
justitierådet ERICSSON.

Enligt lagrådet den 2 mars 1943 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 19 februari 1943, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av t. f. byråchefen för lagärenden i finansdepartementet hovrättsassessorn K. Wulff.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
G. Lindencrona.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars
1943.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS,
MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER,
GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, lagrådets denna dag avgivna utlåtande över det den 19 februari 1943 till lagrådet remitterade förslaget till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350), därvid föredraganden hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Ivar Löfqvist.